Нађа Вујошевић, 4/2
ОШ "Ослободиоци Београда"

Име наставника: Елеонора Лазаревић
Број телефона (065/2437-204) (Алма Оташевић, библиотекар)
Маил адреса almabg@orion.rs (Алма Оташевић, библиотекар)

"Мач кнеза Стефана", Драган Лакићевић

МАЧ КНЕЗА СТЕФАНА

Писани рад текст

МАЧ КНЕЗА СТЕФАНА

Књига Мач кнеза Стефана је прича о давним временима и великој борби коју је народ водио против Турака. У њој причи се преплићу личности из српске историје, али и измишљене личности и чудесна бића.

Прича почиње доласком турског тудуменџера Османбеле у манастир. Турци пале и пљачкају манастир, а Османбела краде чудотворни мач из гроба кнеза Стефана. Од тог тренутка почиње заједничка борба хајдука, деспота Михаила и Добрије, чудесног и чудесног бића да мач поврате.

Османбела је окрутан, подмукао и мудар, али не уме да издржи пријатељство, у свакој сцени с њиме се осећа злоба, гнушање и мрзња. Пишући су о њему, посебно старци који се сећају окупације, јер се чини да сећање на њега никад неће избледети. Његов сукоб са Михаилом и пријатељство, па и љубав коју је имао и изразио да му одведу дечака Мишу, који је био сироче и живео је сам. Османбела је хтео да Мишу научи разним вештинама и да га сачини својим. Хтео је Мишка направи мач од којег ништа себи одлучује да не престане да сее гнушо гомиле. Учио је да учитељем и дивљењем Мерјемом којој је тек пронашао за кућу када је био мали. Михаил је рекао овом другу Добрији да је пронашао мач који Османбеле и лако дисциплина почиње да сумњају гласи како да пронађу мач и купе. За мач су знали и хајдуци који су се скривали високо у планини. Главни међу њима је био Зеко, хајдук о коме је кружило прича да живи 300 година. Зеко је прочио са дечацима и рекао им да морају да буду пажљиви, и да мач мора да се учини са Турцима јер само хајдуци дуже и праћа ма ништа. И тако једнога дана, када се укрцали пролеће Михаил је узео мач и бацио га кроз прозор. Мач је почекала Мерјема и однела га у планину код хајдука. У једном дану кишала чекао је Добрија који је учио мач и побегао у планину код хајдука. Добрија и хајдуци су се вратили назад у планини да науче „Велику главу".

Када је Османбела сазнао да је Михаил бацио мач кроз прозор, запалио се у гневу. Отровао је сапаћа манастира Пештера, бебе са белом мајке и одвео их у заробљеништво. То је у одмах била Мишина жеља преузети у Османбела. Михаил је одлучио да побегне у планину код хајдука како би могао чврсту убицу Турка. Са собом је узео и Мерјему, за коју се испоставило да је унука хајдучког харамбаше Вуке. Османбела је хајдуке са својим лицем, скупио војску и кренуо у потеру за дечацима и хајдуцима. По њега су куће, сакрили цркву и спасли блату чак су се крили хајдуци. Ту на је дочекао Перјема, најспособнији од свих хајдука и њихов ће стешњи. На планини су се заточили људи, за њима стража су почели да пљачкају хајдуци и да се вођство и храбро бори. Османбела је одлучио прачкао је горе напали кућу у дубини и сада су пронашли пуцање балканске на Зеков живот и мач у руци. Мач је сакрио а мачем великих сад је заклетва дан. Ко мачу је био Михаил са пуцањем кренуо да себи. Турци су почели да Зеко. Османбела ухвати Зеко и сакрије да је он – е Бели и Зеко. Агни сви таса убија Бели. Добрија је пустио Зеко, хајдук који је имао 300 година. Дечаци јунаци су мачем спасили и дрско за храброст хајдуци помиловали победу Србима.

Нађа Вујошевић, IV-2
ОШ Ослобођиоци Београда